

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że zaskarżone akty wiążą służby podatkowe i sądy państwa wywołując bezpośrednie skutki prawne, które naruszają interesy i skuteczne prawa osobiste skarżące, zmieniając jej sytuację prawną, z którego to powodu mają status aktów podlegających zaskarżeniu, biorąc pod uwagę:
 - charakter „zasobów własnych Unii” należności celnych i związanych z tym zobowiązań państw członkowskich, które muszą pobierać owe należności celne.
 - charakter OLAF jako dochodzeniowego organu administracyjnego, który wstępuje w zadania Komisji w odniesieniu do dochodzeń zewnętrznych.
 - rolę Komisji Europejskiej jako instytucji o funkcji wykonawczej w celu zastosowania kodeksu.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone akty są sprzeczne z prawem i obciążone są nieprawidłowościami, ponieważ:
 - nie zawierają one żadnego podstawowego elementu z elementów ujętych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r.; innymi słowy, nie wskazano w nich ani gwarancji proceduralnych dochodzenia, ani osób, które uczestniczą w dochodzeniu, ani wysłuchania przedstawicieli prawnych strony skarżące, ani też początkowej kwalifikacji prawnej.
 - w sposób nieuzasadniony i sprzeczny wyłączona została odpowiedzialność właściwych organów.
 - OLAF nie wypełnił obowiązku przeprowadzenia dochodzenia w sposób obiektywny i niezależny z poszanowaniem domniemania istnienia odpowiedzialności.
 - w sprawozdaniu z misji i w sprawozdaniu końcowym zawarta została nieprawidłowa informacja w wyniku braku wytycznej lub w wyniku braków w wytycznej.
 - naruszono i zastosowano w sposób nieprawidłowy uregulowanie wspólnotowe w dziedzinie ceł antydumpingowych.
 - naruszono i zastosowana w nieprawidłowy sposób uregulowanie wspólnotowe i uregulowanie Republiki Tajwanu w przedmiocie obowiązku nałożonego na BOFT [Bureau of foreign trade] Tajwanu polegającego na wykazaniu pochodzenia towarów, które się poświadcza.
 - naruszono i zastosowano w nieprawidłowy sposób art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.
 - Naruszono traktaty i przepisy prawne dotyczące ich stosowania, a także Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a dokładniej, jej art. 41.

**Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2017 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki/
Komisja**

(Sprawa T-281/17)

(2017/C 269/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci M. Sfyri i C.-N. Dede,)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o udzieleniu zamówienia, dotyczącej drugiej fazy ograniczonej procedury przetargowej (oznaczenie przetargu EuropeAid/138143/DH/SER/AL) zakomunikowanej stronie skarżącej pismem strony pozwanej z dnia 6 marca 2017 r., którym strona skarżąca została poinformowana o odrzuceniu złożonej przez nią oferty i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania z tytułu utraty możliwości otrzymania zamówienia w wysokości 240 000 EUR (dwustu czterdziestu tysięcy euro);
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania retorsyjnego w wysokości 40 000 EUR (czterdziestu tysięcy euro);
- obciążenie strony pozwanej kosztami obsługi prawnej poniesionymi przez stronę skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez nią w związku z niniejszą skargą, nawet w wypadku oddalenia skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną prawa zamówień publicznych Unii Europejskiej, zasad przejrzystości i równego traktowania oraz przepisów rozporządzenia finansowego poprzez zaniechanie zakomunikowania stronie skarżącej decyzji o udzieleniu zamówienia w tym samym czasie, kiedy decyzja ta została zakomunikowana pozostałym oferentom oraz odmowę zastosowania okresu zawieszenia jej wykonania. Strona skarżąca twierdzi, że działanie strony pozwanej naruszyło zasadę dobrej administracji wpływając negatywnie na jej prawo do wniesienia skutecznego środka zaskarżenia przeciwko zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący zmiany specyfikacji warunków zamówienia poprzez wprowadzenie nowych warunków na kilka dni przed upłynięciem terminu składania ofert. Postępując w ten sposób strona pozwana naruszyła art. 112 rozporządzenia finansowego, ponieważ zmiany w dokumentacji zamówienia nastąpiły w wyniku kontaktów podjętych w trakcie procedury udzielenia zamówienia, a dokładnej w wyniku wyjaśnień udzielonych oferentom.
3. Zarzut trzeci dotyczący licznych oczywistych błędów w ocenie popełnionych przez stronę pozwaną, które przedstawione są w wyciągu ze sprawozdania z oceny zakomunikowanym stronie skarżącej oraz wprowadzenia przez stronę pozwaną nowych i nieznanych kryteriów na etapie dokonywania oceny ofert.

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2017 r. – Aide et Action France/Komisja

(Sprawa T-357/17)

(2017/C 269/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Aide et Action France (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Le Mière)

Strona pozwana: Komisja Europejska